

VERSLAG

No. 5

(De vroegere stukken zijn gedrukt in de Zitting 1951—1952).

De bijzondere commissie, in welke handen dit wetsontwerp is gesteld, kan in het algemeen zeer wel instemmen met de voorgestelde wijzigingen in de Handelsregisterwet, waarmede voor het overgrote deel wordt tegemoetgekomen aan de wenssen, welke van de zijde der Vereniging van Secretarissen van de Kamers van Koophandel en Fabrieken naar voren zijn gebracht en die opnieuw een bezettingsregeling uit ons recht zullen doen verdwijnen.

Intussen is de commissie er zich van bewust, dat de materie van dit wetsontwerp niet alleen de belangen van de Kamers van Koophandel raakt, maar evenzeer die van de ondernemers. Bij de bespreking in de commissie rees dan ook de vraag, of het tegenover deze laatsten niet te ver gaat, wanneer boven de bedragen aan eerste inschrijving en jaarlijkse heffing nog door de Kamers zelf — zij het onder toezicht van de Minister van Economische Zaken — een betrekkelijk willekeurig aantal opcenten kan worden opgelegd. Naar de mening van een der leden behoort deze mogelijkheid, welke tijdens de bezetting in de wet is ingebracht, thans te vervallen. Wanneer een verhoging van de inkomsten der Kamers werkelijk nodig zou zijn — hetgeen het hierbedoelde lid gaarne nader zou zien aangetoond —, is het juist de bedragen van artikel 19 enigermate te verhogen, zodat de ondernemers weten waar zij aan toe zijn en er in dit opzicht geen, veelal weinig gemotiveerd, onderscheid meer bestaan zal tussen de verschillende streken van vestiging.

Een geheel ander geluid lieten die leden horen, die van oordeel waren, dat de belangen van de ondernemers hier geenszins in het gedrang komen. Niet alleen zijn de te betalen kosten in verhouding tot de kapitalen, welke als grondslag worden genomen, van geringe betekenis, maar men dient ook niet te vergeten, dat een goede functionering van de Kamers van Koophandel (waarvoor nu eenmaal een behoorlijke financiële basis nodig is) voor de ondernemers van bijzonder gewicht is. Deze leden voerden ten aanzien van de heffing van opcenten het pleit voor het verschaffen van autonomie aan de Kamers. Zij achtten het vooralsnog onnodig, dat de Minister telkenjare het aantal opcenten bepaalt, en zouden dit, althans beneden een zeker, in de wet vast te leggen maximum, aan de Kamers zelf willen overlaten.

Kan de Regering — zo vroegen deze leden — een opgave verstrekken van de opcenten, welke door elke Kamer geheven worden? Hoe hoog zijn de opcenten, die voor de S.E.R. geheven worden, en bestaan tussen deze laatste ook verschillen? Verder zou men gaarne een overzicht ontvangen, waaruit blijkt, welke Kamers een tekort op haar exploitatierekening hebben.

Tegen de suggestie om de Kamers een grotere autonomie te verlenen, werd door een ander lid bezwaar gemaakt. Dit lid gaf de voorkeur aan de regeling, neergelegd in het ontwerp, welke tot op zekere hoogte kan worden vergeleken met de belastingheffing door gemeenten onder Koninklijke goedkeuring.

Weer een ander lid gaf — na er op te hebben gewezen, dat momenteel een onderneming in Rotterdam 50 opcenten moet betalen en in Amsterdam slechts 25 — als zijn oordeel te kennen, dat het billijker zou zijn in artikel 19 een verhoging met 50 pct. op te nemen, waarbij dan artikel 19c zou kunnen worden gehandhaafd met het oog op de mogelijkheid, dat een Kamer ook bij dat nieuwe tarief niet zou kunnen rondkomen.

Dit lid achtte het voorts onjuist, dat de schalen van artikel 19 — die sinds 1918 ongewijzigd zijn gebleven — boven een kapitaal van 5 miljoen geen progressie meer te zien geven. Een onderneming met een kapitaal van b.v. 100 miljoen mag zijns inziens toch waarlijk wel meer aan jaarlijkse bijdrage betalen dan een zaak met b.v. 10 miljoen. Gedacht werd aan een tarief van jaarlijkse bijdragen, dat voor kapitalen van meer dan 5 miljoen oploopt tot f 1000, c.q., bij een verhoging met 50 pct., tot f 1500. Wat denkt de Regering hiervan?

In dit verband werd door enige leden ook de mening van de Regering gevraagd over de (met de opvatting van het zo juist aan het woord zijnde lid vrijwel overeenstemmende) suggestie van de Rotterdamsche Kamer van Koophandel om de bestaande tariefklassen als volgt uit te breiden:

kapitaal	inschrijvingskosten	jaarlijkse bijdrage
t/m 7 500 000	f 1000	f 500
t/m 10 000 000	1200	600
t/m 15 000 000	1400	700
t/m 20 000 000	1600	800
meer dan 20 000 000	1800	900

In dit voorstel bedraagt de hoofdsom der inschrijvingskosten telkens het dubbele van de jaarlijkse bijdrage, een verhouding, die genoemde Kamer van Koophandel ook voor het overige tarief wil doorvoeren, onder handhaving van het bestaande tarief van jaarlijkse bijdragen. Dit brengt derhalve een aanzienlijke verlaging van de inschrijvingskosten met zich in vergelijking met de huidige toestand, welke in het wetsontwerp geprolongeerd wordt. Wat denkt de Regering van dit voorstel?

Dat de oude verrekeningswijze van artikel 19, lid 2, welke bij bezettingsregeling buiten werking was getreden, thans definitief vervangen wordt door de meer eenvoudige procedure van het nieuwe artikel 19a, lid 2, acht de commissie een verbetering. Zij wil echter niet nalaten de aandacht te vestigen op de wens van de Kamer van Koophandel voor Drenthe, de oude verrekeningsprocedure in ere te herstellen, aangezien deze voor haar aanzienlijk voordeliger was dan de nieuwe methode. Volgens de opvatting van deze Kamer plachten de administratieve besommeringen, welke de oude filialen-verrekening meebracht, mee te vallen, terwijl de stelling, dat de porties, welke elke Kamer zou ontvangen, in totaal ongeveer gelijk zouden zijn aan die, welke zij aan de overige Kamers moet afstaan, voor haar in het geheel niet zou opgaan. Gaarne zou de commissie ook over dit punt het oordeel van de Regering vernemen.

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare beraadslaging omtrent het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de commissie voornoemd van oordeel, dat daarmede die beraadslaging voldoende zal zijn voorbereid.

Vastgesteld 4 November 1953.

NEDERHORST

VERKERK

BEERNINK

CORNELISSEN

N. VAN DEN HEUVEL.